

De collectie blijft bestaan, ook al verandert de drager. Want verhalen zijn tijdloos; alleen hun vorm evolueert.

Beste collega's van de Bib Leuven in het jaar van 2200,

Maandag 10 november. Terwijl ik aan de infobalie in Bib Leuven Tweebronnen zit, open ik een mail van Justine van Cultuurconnect. Haar vraag is eenvoudig maar groots: of ik, samen met collega's uit de stuurgroep digitale bibliotheek, een brief wil schrijven voor de zevende generatie na ons. Een boodschap van hoop voor wie over 175 jaar deze wereld bewonen, over wat een bibliotheek dan mag en kan zijn.

Die vraag raakte me. Ik voelde meteen enthousiasme. Wat een kans om te dromen! Aan de andere kant vond ik het spannend. Het afgelopen jaar heb ik vooral in het nu gewerkt, met beleidsplannen en besparingen die zich beperken tot de komende zes jaar. Veel verder vooruit kijken dan 10 of 20 jaar? Dat doe ik eerlijk gezegd niet vaak genoeg.

Als historica ben ik vooral getraind om terug te kijken. Het verleden helpt ons het heden te begrijpen, maar voorspellen wat komt blijft onzeker. We herkennen kantelpunten vaak pas achteraf. Toch wilde ik net daarom deze uitdaging aangaan: om met afstand naar de toekomst te kijken, en een visie te verbeelden die generaties overstijgt.

Deze brief is een bericht van hoop gericht aan de mensen die ooit zullen werken in en beslissen over bibliotheken, met onze tijdsgeest als stille getuige. Misschien wordt het voor hen een venster op ons verleden, op hoe wij dachten, wat ons bezighield, welke keuzes wij maakten. Misschien inspireert het, waarschuwt het, of verbindt het.

Voor ik begon te schrijven, heb ik verschillende mondelingen bronnen geraadpleegd. Een van de bronnen was het team van de Bib Leuven omdat ik al snel overtuigd was dat ik samen met hen over deze vraag wilde nadenken. Hoe hopen mijn collega's dat de bib er over 175 jaar zal uitzien? Hun gedachten waren een cruciale stap. Omdat deze brief voor mij ook een uitnodiging is om samen te dromen, en zo nu al de eerste kiemen te leggen voor een Bib Leuven die ook in 2200 relevant, warm en inspirerend blijft. Deze persoonlijke brief zal dan ook een vertrekpunt zijn om op een later moment met het team op terug te kijken.

Deze brief is mijn persoonlijke droom, gevoed door de vele stemmen en bronnen die ik heb geraadpleegd. Het is mijn wens voor de Bib Leuven en, in diezelfde beweging, voor bibliotheken in Vlaanderen, België, Europa en de rest van de wereld. Want als ik vooruitkijk naar het jaar 2200, dan zie ik een bibliotheek die in balans is en waar harmonie heerst.

Een plek waar het digitale en het tastbare elkaar niet verdringen, maar elkaar aanvullen. Technologie is er niet om te overheersen, maar om deuren te openen naar verhalen, culturen en kennis, altijd in dienst van de mens.

De Bib is een baken van kennis en cultuur, een vrijplaats waar waarheid en dialoog centraal staan. Waar correcte informatie te vinden is, waar kunst en literatuur bloeien, waar meningsverschillen niet scheiden maar verbinden. Een plek die zich niet laat sturen door macht, maar die vrijheid bewaart als iets kostbaar.

En ik droom van een bibliotheek waar democratie zichtbaar en voelbaar is. Een plek waar iedereen kan zijn wie hij of zij is, en waar we elkaar in die diversiteit herkennen en respecteren. Een plek waar verschillende levenslopen en overtuigingen naast elkaar bestaan zonder conflict, als delen van één goed draaiend ecosysteem. Waar je alle lagen van de bevolking ziet samenkomen omdat de bibliotheek hun gezamenlijke grond is.

De collectie blijft bestaan, ook al verandert de drager. Want verhalen zijn tijdloos; alleen hun vorm evolueert.

Ik hoop dat de Bib een fysieke ruimte blijft, een huis dat schoonheid en warmte uitstraalt. Architecturaal mag ze trots zijn, historisch en/of modern, maar nooit kil. Het is een plek waar je binnenstapt en voelt: hier mag ik zijn. Hier is het veilig, hier voel ik me thuis.

Ik droom van een bibliotheek die ontmoeting en stilte verenigt. Waar mensen samenkomen om te leren, te praten, te creëren, maar ook om te vertragen en te ontsnappen aan de haast van de wereld. Een plek waar tijd soms stilvalt, zodat gedachten kunnen groeien.

Ik zie een bibliotheek die inspireert, door woorden, beelden, talen, kunst, verhalen, culturen en mensen. Een plek die uitnodigt tot creativiteit, tot fantasie, tot het verruimen van je blik. Altijd toegankelijk, digitaal én fysiek, duurzaam en ecologisch, een huis dat zorg draagt voor de aarde.

En bovenal: een plek waar mensen elkaar blijven ontmoeten. Waar interactie het hart vormt, waar vragen gesteld worden, waar ideeën botsen en samensmelten. Waar je niet alleen komt om te lezen, maar om te leven, te leren, te dromen en te fantaseren.

Dat is mijn wens voor de Bib over 175 jaar: een plek van harmonie, van schoonheid, van vrijheid. Een plek waar mensen samenkomen om te ontdekken, te groeien en zich thuis te voelen – vandaag, morgen, over 175 jaar en ver daarna.

Ik hoop dat dit een bron kan zijn om jullie heden en bib uit jaar 2200 te begrijpen.

Met hoopvolle groet,

Elise Gazebeek

Diensthofd Bib Leuven